

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 4C/59/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5412202332
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blažena Stašíková
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2016:5412202332.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudkyňou JUDr. Blaženou Stašíkovou v právnej veci navrhovateľky: M. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. S. č. XXX, proti odporcovi: J. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. D. č. XXX, v zast.: KubalaLegal, s.r.o., so sídlom Mlynárska 16, Košice, IČO: 50 111 213, za účasti vedľajšieho účastníka KOOOPERATÍVA poisťovňa a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, v konaní o zaplatenie 36.069,43 eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Súd návrh v časti o zaplatenie straty na zárobku za obdobie od 01.05.2011 do 21.05.2012 a náhrady zdravotného poistenia od 01.04.2011 do 01.04.2012, z a m i e t a.

II. Odporcovi súd náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania doručeným súdu dňa 21.05.2012 sa navrhovateľka voči odporcovi domáhala zaplatenia sumy 36.069,43 eur, spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne od 01.05.2012 do zaplatenia, a trov konania.

Svoj návrh odôvodnila tým, že odporca dňa 03.04.2011 v čase o 16.00 hod ako vodič motocykla značky Aprilia EČ: SI-XXXAD, vykonával jazdu po ceste č. I/59 v smere z Banskej Bystrice do Ružomberka, pričom v kilometri 41.400 v dôsledku nesprávnej techniky jazdy, nesprávneho spôsobu predbiehania, nepovolenej rýchlosti, prešiel v pravotočivej zákrute cez dvojitú plnú čiaru do protismeru, kde zachytil pravou stranou pravú stranu oproti jazdiaceho osobného motorového vozidla, následne narazil do zvodidiel a spadol na zem, pričom pri tejto dopravnej nehode utrpela navrhovateľka otras mozgu, zlomeninu ľavej stehennej kosti, zlomeninu ľavého predlaktia s práceneschopnosťou do 03.04.2012 a následne od 19.04.2012. Vážnosť zranení predpokladá trvalé následky. Okresný súd Ružomberok navrhovateľku rozsudkom č.k. 1T/117/2011-167 zo dňa 23.11.2011 odkázal s uplatnenými nárokmi na náhradu spôsobenej škody na občianske súdne konanie. Škoda vo výške 36.069,43 eur pozostáva zo sumy 18.379,10 eur, ako bolestné (1.195 bodov x 15,38 eur), 594,18 eur uhrádzané zdravotné poistenie od apríla 2011 do apríla 2012, 46,48 eur príplatok za pobyt v Kováčovej, 338,80 eur náhrada za zničené oblečenie a výstroj, 110,87 eur úhrada za lieky, 15.600,- eur ušlá mzda (úhrada práceneschopnosti a spoločenského uplatnenia) a 1.000,- eur náhrada za dopravu spojenú s liečbou. Navrhovateľka sa snažila náhradu spôsobenej škody riešiť mimosúdnou cestou, zaslala odporcovi výzvu na jej úhradu, avšak odporca túto škodu neuhradil.

Okresný súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 4C/59/2012-379 zo dňa 17.02.2015, ktorým konanie v časti o zaplatenie 397,57 eur zastavil. Odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľke sumu 15.600,- eur titulom straty na zárobku od 01.05.2011 do 21.05.2012 spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 22.8.2012 do zaplatenia a 594,18 eur titulom zdravotného poistenia od 01.04.2011 do 01.04.2012

spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 22.8.2012 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti návrh zamietol. Odporcu zaviazal na účet Okresného súdu dolný Kubín zaplatiť súdny poplatok z návrhu vo výške 971,50 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania mal rozhodnúť do 30 dní od právoplatnosti vo veci samej.

Na základe odvolaní odporcu a vedľajšieho účastníka Krajský súd v Žiline rozhodol uznesením č.k. 9Co/352/2015-448 zo dňa 30.09.2015, ktorým rozsudok okresného súdu vo výrokoch, ktorými konanie v časti zastavil a v prevyšujúcej časti návrh zamietol, ako odvolaním účastníkov nenapadnutých, ponechal nedotknutý. V týchto častiach sa stal rozsudok okresného súdu právoplatným dňa 15.03.2015. V ostatnej časti (výroky II., IV. a V.) rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že „po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, avšak z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vyvodil nesprávny právny záver, a to tak pokiaľ sa týkalo ním priznaného nároku navrhovateľke titulom straty na zárobku od 1. 5. 2011 do 21. 5. 2012, ako i náhrady zdravotného poistenia za obdobie od 1. 4. 2011 do 1. 4. 2012 spolu s príslušnými úrokmi z omeškania. Navyiac, pokiaľ sa týka priznanej straty na zárobku, odvolací súd považuje rozsudok okresného súdu za nepreskúmateľný, nakoľko ani z výroku rozhodnutia okresného súdu, ani z jeho odôvodnenia nevyplýva, či sa jedná o stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti alebo o stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti, nakoľko okresný súd poukazoval tak na znenie ust. § 446 OZ, ako i ust. § 447 OZ, a to i napriek tomu, že podľa ust. § 446 OZ sa náhrada za stratu na zárobku priznáva počas pracovnej neschopnosti poškodeného a podľa § 447 OZ po skončení pracovnej neschopnosti poškodeného. Podľa § 446 OZ sa náhrada za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti poškodeného posúdi a suma tejto náhrady sa určí rovnako ako úrazový príplatok podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení. Podľa § 447 OZ sa náhrada za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti poškodeného alebo pri invalidite posúdi a suma tejto náhrady sa určí rovnako ako suma úrazovej renty podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení. Nárok za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti je časovo vymedzený obdobím pracovnej neschopnosti, toto obdobie začína uznaním poškodeného za neschopného na výkon práce a končí dňom jeho uznania za práceneschopného, prípadne dňom priznania invalidného dôchodku. Ust. § 446 a § 448 OZ boli zásadným spôsobom zmenené zákonom č. 404/2004 Z.z. (účinnosť od 1. 8. 2004), ktorým sa zásadným spôsobom zmenil systém odškodnenia škody na zdraví. Týmto zákonom sa klasický súkromnoprávny inštitút náhrady škody na zdraví nahradil poisťovacím systémom verejného práva, najmä pokiaľ ide o výpočet škody, ktorá vznikla poškodenému v dôsledku ujmy na zdraví. Výpočet ekonomickej straty poškodeného nevychádza z princípu skutočnej škody, ale z poisťno-technických zásad, ktoré ovládajú úpravu úrazového poistenia v zákone č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v platnom znení. Právna úprava úrazového príplatku je obsiahnutá v ustanoveniach zákona č. 461/2003 Z.z., a to konkrétne v ust. § 85 až § 87 uvedeného zákona. V ust. § 84 zákona č. 461/2003 Z.z. je upravený výpočet úrazového príplatku v prípade, ak zamestnanec nemal v rozhodujúcom období príjem, z ktorého sa určuje jeho vymeriavací základ, ak zamestnancovi vznikne nárok na úrazovú dávku po skončení výkonu činnosti zamestnanca, počas ktorého utrpel pracovný úraz, ak vznikne nárok na úrazovú dávku v období po kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom zamestnanec skončil výkon činnosti zamestnanca, počas ktorého utrpel pracovný úraz. Denný vymeriavací základ fyzickej osoby, ktorá nemá príjem z činnosti zamestnanca je 1/13 minimálnej mzdy zamestnancov v pracovnom pomere odmeňovaných mesačnou mzdou, ktorá platí k prvému dňu kalendárneho mesiaca, v ktorom vznikol nárok na úrazovú dávku. Okresný súd nemohol preto stratu na zárobku ustáliť ním zvoleným spôsobom ako hypotetický príjem 1 200,- eur x 13. Stratu na zárobku musí ustáliť podľa právnej úpravy platnej v čase poškodenia zdravia navrhovateľky s prihliadnutím na dokazovaním zistený skutkový stav o tom, že v čase poškodenia zdravia navrhovateľka zamestnaná nebola. Je možné prisvedčiť okresnému súdu v tom, že nárok na stratu na zárobku výnimočne vzniká aj v tom prípade, ak v čase úrazu ešte nebola uzavretá pracovná alebo iná zmluva s dohodnutým dátumom nástupu do práce, avšak poškodený skutočne mal u určitého zamestnávateľa dojednaný výkon konkrétnej pracovnej činnosti a podľa okolností možno dôvodne predpokladať, že nebyť poškodenia zdravia, postihnutý by dohodnutú prácu u nového zamestnávateľa vykonával, pretože iba v dôsledku poškodenia zdravia nemohol nový pracovný pomer uzavrieť a nastúpiť do dohodnutého zamestnania, takže stratil zárobok, ktorého by inak, nebyť úrazu, dosahoval. Je však potrebné zdôrazniť, že k takémuto záveru, že k strate na zárobku došlo, nestačí len možnosť určitej zárobkovej činnosti v budúcnosti, či nezáväzný príslub zamestnávateľa, ale zistenie, že k realizácii zárobkovej činnosti, ktorá bola dohodnutá, nemohlo dôjsť práve z dôvodu následkov úrazu, a že nebyť úrazu, poškodený by takúto činnosť skutočne vykonával. Podľa názoru odvolacieho súdu tieto skutočnosti navrhovateľka súdu dostatočne hodnoverným spôsobom nepreukázala. V žiadnom prípade list od bývalého zamestnávateľa

navrhovateľky v Rakúsku, z ktorého okresný súd pri posudzovaní nárokov navrhovateľky vychádzal, neobsahuje prísľub nového zamestnania navrhovateľky, uvádza iba možnosť, že navrhovateľka mohla opätovne u predchádzajúceho zamestnávateľa nastúpiť ako chyžná od 1. 5. 2011 s prísľúbenou mzdou 1 200,- eur mesačne, čo podľa názoru odvolacieho súdu nespĺňa náležitosť prísľubu zamestnania, ale je to len potvrdenie nejakej hypotetickej možnosti o tom, že by navrhovateľka bola mohla u bývalého zamestnávateľa od 1. 5. 2011 opätovne nastúpiť ako chyžná. Za podstatné v tejto súvislosti odvolací súd považuje, že potvrdenie bývalého zamestnávateľa nie je síce datované, avšak z okolností prípadu jednoznačne vyplýva, že bolo vydané až po dátume 1. 5. 2011, teda potom, čo mohla možnosť zamestnania sa navrhovateľky u bývalého zamestnávateľa nastať. Nepreukazuje, že išlo o vopred dohodnutú zárobkovú činnosť a najmä na akú dlhú dobu, prípadne obdobie.“

Na základe vyššie uvedeného záväzného právneho názoru Krajského súdu v Žiline súd vo veci opätovne konal v zostávajúcej časti nároku o zaplatenie straty na zárobku za obdobie od 01.05.2011 do 21.05.2012 a náhrady zdravotného poistenia od 01.04.2011 do 01.04.2012.

Na pojednávaní dňa 02.02.2016 navrhovateľka zotrvala na svojom návrhu, poukázala na doteraz predložené listinné dôkazy a aj napriek poučeniu podľa § 120 ods.4 O.s.p. iné dôkazy vo veci nežiadala vykonať.

Zástupca odporcu na predmetnom pojednávaní zotrval na doterajších stanoviskách, žiadal návrh aj v zostávajúcej časti zamietnuť nakoľko navrhovateľka neunesla dôkazné bremeno svojich tvrdení. Žiadal priznať trovy konania.

Nakoľko účastníci konania žiadne iné ako doteraz vykonané dôkazy nenavrholi, súd vychádzajúc z názoru krajského súdu, dospel k záveru o nedôvodnosti zostávajúcej časti uplatneného nároku navrhovateľkou, nakoľko táto i napriek tomuto názoru prezentovanému v zrušujúcom uznesení č.k. 9Co/352/2015-448 zo dňa 30.09.2015 (a dostatočnému časovému priestoru na zabezpečenie dôkazov) na pojednávaní dňa 02.02.2016 žiadne dôkazy nepredložila a nežiadala vykonať. Posudzujúc teda už doteraz vykonané dôkazy, ktoré boli ako také vyhodnotené aj krajským súdom, súd pre neunesenie dôkazného bremena navrhovateľkou jej návrh aj v zostávajúcej časti zamietol.

Účastníci konania majú procesnú dôkaznú povinnosť, t. j. povinnosť uviesť dôkaz na preukázanie tvrdených skutočností. Procesný dôsledok spojený s dôkaznou povinnosťou môže mať za následok neunesenie dôkazného bremena. Účastník, ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie za predpokladu, že ním tvrdená skutočnosť nebola inak preukázaná, nepriaznivé následky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe ostatných vykonaných dôkazov.

O trovách konania súd rozhodol tak, že odporcovi, ich náhradu nepriznal, keď vychádzajúc z ust. § 150 O.s.p. má súd za to, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa na strane navrhovateľky a to, že žalobu podala z dôvodu škody, ktorá jej vznikla ublížením na zdraví, ktoré jej spôsobil odporca, za čo bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č.k. 1T/117/2011-167 zo dňa 23.11.2011. Tento neprejavil žiadny záujem a ani pomoc navrhovateľke pri vyporiadaní následkov jeho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku, možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Dolný Kubín na Krajský súd v Žiline (§ 204 ods. 1 O.s.p.).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zák. č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O.s.p.).